

קבת:

מפנין פרק שמונה עשר שבת

מסורת הש"ס

בשר תפוח מפני שהוא מאכל לחיה. תימה לימה מפני שהוא מאכל לכלבים וי"ל דכרבי יהודה אמיא ואינו מסריח כפירוש הקונטרס אלא חי ליה וכל מידי דחוי ליה לאינש לא מקצה לכלבים אבל מפני שהוא מאכל לחיה מותר לטלטלו דכל ישראל בני מלכים הם ורז חקדא דלא שרי זכר תפל מהאי טעמא לית ליה כל ישראל בני מלכים: **אין** עוקרין בהמה חיה ועוף. לקפריס דגרסי רה"ר הן זרייתא פליגא אקמייתא זתרמי דיייקין הא דדווי מדיין אפילו זכרי' ולעיל קמי דווקא זכר' ומו סיפא דמוקמת לתרגומא דאין מדיין זכרי' ולעיל קמי דאפי' זכר' לא ולקפריס דגרסי אין עוקרין בהמה חיה ועוף זכר' אמי ספיר: קמ"א איתובי מיתבא דעתה. אע"ג דזפרק זתרמי דימא (דף עג.) אמר חולה אין מאכלין אותו זייה"כ אלא ע"פ מוממה והכא (ט) שריא משום ימזיז דעמא היינו שומר יכולה היולדת להסתכן על ידי פחד שתפחד שמה אין עושין יפה מה שהיא זריכה ממה שיסתכן החולה זרע: זכ

בג א מיי פיה מהג' שנת הלכה כה סמג לאוין סה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף לט: בד ב מיי פיה סה הלכה טו סמג שם תוש"ע סה סעיף מה: בה ג מיי פיה סה הלכה טו ומגן שם תוש"ע א"ח סימן שח סעיף יט: בו ד מיי פיה מהלכות דמא וסי' הלכה יג סמג עין פ סא ולאוין קטע תוש"ע ח"מ סימן ערב סעיף ט עב"ה: ב ה ו מיי פיה מהג' שנת הלכה טו סמג לאוין סה תוש"ע א"ח סי' שח סעיף מ: בח ז שם סעיף מה: בה ח [מיי פיה מהג' שמיטה הל' יד סמג סעיף סג תוש"ע יד סי' כד סעיף כ וזכר אלפס חולין פ"ב דף טא: ל ט ב מיי פיה מהג' יוש' הלכה טו סמג לאוין עה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף א וסימן סמג סעיף ג: לא ב מיי שם תוש"ע סה סי':

מבן ח (מיי פיה מהג') שמיטה הל' יד סמג סעיף כג תוש"ע יד סי' כד פ"ב דף טא: ל ט ב מיי פיה מהג' יוש' הלכה טו סמג לאוין עה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף א וסימן סמג סעיף ג: לא ב מיי שם תוש"ע סה סי':

לכ ל מ ז נ מיי פיה מהלכות שבת הלכה יא סמג לאוין סה תוש"ע א"ח סי' של סעיף א:

בבא בתרא

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

בשר תפוח מפני שהוא מאכל לחיה מים מגולין מפני שהן ראויין להתול רשב"ג ואומר כל עצמן אסור לשהותן מפני הסכנה: **מתני'** «כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס מדיין עגלין וסייחין» א) אשה מודדה את בנה אמר רבי יהודה באימתי בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת אבל אם היה גורר אסור: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב בהמה שנפלה לאמת המים מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה ואם עלתה עלתה מיתיבי א) בהמה שנפלה לאמת המים עושה לה פרנסה בכרומה בשביל שלא תמות פרנסה אין כרים וכסתות לא לא קשיא יהא דאפשר בפרנסה הא דאי אפשר בפרנסה אפשר בפרנסה אין ואי לא מביא מהיכנו דרבנן ב) דעיר בעלי חיים דאורייתא ודחי דרבנן: ה) תרנגולת שברחה וכו': דוחין אין מדיין לא תניא להא דת"ר 'מדיין בהמה חיה ועוף בחצר אבל לא את התרנגולת תרנגולת מאי טעמא לא אמר אביי משום דמקפידא נפשה תני חדא מדיין בהמה וחיה ועוף בחצר אבל לא ברה"ר והאשה מודדה את בנה וברה"ר ואצ"ל בחצר ותניא אידך אין עוקרין בהמה וחיה ועוף בחצר אבל דוחין בהן שיכנסו הא גופא קשיא אמרת אין עוקרין אבל דרווי מדיין ט) הדר אמרת דוחין אין מדיין לא אמר אביי סיפא אתאן לתרנגולת אמר אביי ה) הא מדין דשחיט תרנגולת לכבישינה לברעיה בארעא אי נמי נידל להו מידל דדילמא מנח להו לטופריה בארעא ועקר להו לסימנים: **מתני'** א) אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטיבור רבי יוסי אומר א) אף חותכין וכל צרכי מילה עושים בשבת: **גמ'** כיצד מסעדין רבי יהודה אמר אוהו את הולד שלא יפול לארץ רב נחמן אמר דוחק בבשר כדי שייצא הולד תניא כוותיה דרב יהודה ב) כיצד מסעדין אוהוין את הולד שלא יפול לארץ ונופח לו בחוטמו ונותן לו דד לתוך פיו כדי שישק אמר רשב"ג ב) מרחמין היינו על בהמה מהורה ביו"ט היכי עביד אמר אביי מביא בול של מלח ומניח לה בתוך הרחם כדי שתזכור צערה ותרחם עליו ומזלפין מו שליא על גבי ולד כדי שתרוח ריחו ותרחם עליו ודוקא מהורה אבל טמאה לא מ"ט טמאה לא מרחקא ולדא ואי מרחקא ולדא לא מקרבא: מילדין את האשה וכו': מכדי תנא ליה מילדין את האשה וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין עליה את השבת לאתווי מאי לאתווי הא דתנו רבנן א) אם היתה צריכה לנר חבירתה מדיקת לה את הנר ואם היתה צריכה לשמן חבירתה מביאה לה שמן ביד ואם אינו ספק ביד מביאה בשערה ומדלקת לה את הנר פשיטא י) לא צריכא בסומא מהו דתימא כיון דלא חזיא אסור קא משמע לן איתובי מיתבא דעתה סברא אי איכא מידי חזיא חבירתא ועבדה לי: אם היתה צריכה לשמן וכו': תיפוק ליה משום שחיטה רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו אין שחיטה בשיעור רב אשי אמר אפי' תימא יש שחיטה בשיעור מביאה לה בכלי דרך שערה ב) דכמה דאפשר לשנויי משנינן אמר רב יהודה אמר שמואל חיה כל זמן שהקבר פתוח בין אמרה צריכה אני ב) בין לא אמרה צריכה אני מחללין עליה את השבת נסתם הקבר בין אמרה צריכה

השליא זמים: לא מרחקא. אין דרכה לרחק: מציאה לה שמן. דרך רה"ר: ציד. זכפה ולא זכלי דכמה דאפשר משנינן: **בשערה**. סכה שערה שמן וכשצאה אכלה מקמתה ואין כאן חילול שבת כיון שאין דרך הולאה זכך: **פשיטא**. דהא פקוח נפש דוחה שבת: **תיפוק ליה משום שחיטה**. למה לא הביאה לה זכלי שלא תחלל שבת בהולאה הכא נמי הא קתחללה בסחיטה: **אין שחיטה בשערה**. שהוא קשה ואין צורך: **דך שערה**. כורכת הכלי בראשה זכפירה: **חיה**. יולדת: **קצר**. ציבית הרחם: **צריכה**

צריכה זכפירה ושחיטה מהג' שנת הלכה כה סמג לאוין סה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף לט: בד ב מיי פיה סה הלכה טו סמג שם תוש"ע סה סעיף מה: בה ג מיי פיה סה הלכה טו ומגן שם תוש"ע א"ח סימן שח סעיף יט: בו ד מיי פיה מהלכות דמא וסי' הלכה יג סמג עין פ סא ולאוין קטע תוש"ע ח"מ סימן ערב סעיף ט עב"ה: ב ה ו מיי פיה מהג' שנת הלכה טו סמג לאוין סה תוש"ע א"ח סי' שח סעיף מ: בח ז שם סעיף מה: בה ח [מיי פיה מהג' שמיטה הל' יד סמג סעיף סג תוש"ע יד סי' כד סעיף כ וזכר אלפס חולין פ"ב דף טא: ל ט ב מיי פיה מהג' יוש' הלכה טו סמג לאוין עה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף א וסימן סמג סעיף ג: לא ב מיי שם תוש"ע סה סי':

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

א) [לעיל מג.] ב) ס"א כריה"ר א) [מסופחה פט"ו.] ד) [לעיל מה. וע"י וע"ש] ומוספות ד"ה דמטטלן, ט) [כ"מ לב:] א) [בש"ע א"ח סימן של סעיף א פסק הלכה א] כריז וסי' וכן דעת הרמב"ם, א) לקמן קל"ב. ב) [מס"פ פט"ו.] ט) [ולעיל קי:] לקמן קמת. כ) [ל. ג.] י) ס"א בין סימן של סעיף א פסק הלכה א] לעיל כ"א. ז) [נשמות כ"א, לפי שזמור:]

גלות הש"ס

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

רבינו חננאל

דליכא דפליג. ואיכא דב"ה וזנו דתני ב"ה אומרים מגביהו מפעל השלחן עצמות וקליפין. כופין את הסל לפני האפרוחים שיעלו וישירו. בהמה שנפלה לאמת המים אם אפשר לה בהנפסה עושין לה פרנסה במקומה, ואם אי אפשר לה בהנפסה מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה ואם עלתה עלתה ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ולעיל קמ"א ע"ג ת"ר וזכר אלפס חולין פ"ב דף טא: ל ט ב מיי פיה מהג' יוש' הלכה טו סמג לאוין עה תוש"ע א"ח סימן שח סעיף א וסימן סמג סעיף ג: לא ב מיי שם תוש"ע סה סי':

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

השליא זמים: לא מרחקא. אין דרכה לרחק: מציאה לה שמן. דרך רה"ר: ציד. זכפה ולא זכלי דכמה דאפשר משנינן: **בשערה**. סכה שערה שמן וכשצאה אכלה מקמתה ואין כאן חילול שבת כיון שאין דרך הולאה זכך: **פשיטא**. דהא פקוח נפש דוחה שבת: **תיפוק ליה משום שחיטה**. למה לא הביאה לה זכלי שלא תחלל שבת בהולאה הכא נמי הא קתחללה בסחיטה: **אין שחיטה בשערה**. שהוא קשה ואין צורך: **דך שערה**. כורכת הכלי בראשה זכפירה: **חיה**. יולדת: **קצר**. ציבית הרחם: **צריכה**

בבא בתרא דתני אלא מביט כלי מהכיבוי. דהיא קא מתבטל ע"פ חוץ ממחילה לטלטלה ועשו עושה מוקצה (לעיל מג.) דשני לא יולס ע"פ דמי לומר (קמ"א ע"ג).

